

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 18 czerwca 2020 r.

DIH-1.709.15.2020.AWS

DECYZJA DIH-1/20 /2020

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 256), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1668 z późn. zm.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - po rozpatrzeniu odwołania przedsiębiorcy ... od decyzji Lubuskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 14 lutego 2020 r. (nr akt kontroli: ŻG.8361.83.2019.AD), którą ww. przedsiębiorcy wymierzono, w oparciu o art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz.U. z 2019 r., poz. 2178, z późn. zm.), karę pieniężną w wysokości 800 zł (słownie: osiemset złotych), z tytułu wprowadzenia do obrotu jednej partii Masła Pilos 82% tłuszczu a' 200 g, o wartości ... zł nieodpowiadającego wymaganiom jakości handlowej

- utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

UZASADNIENIE

W toku kontroli przeprowadzonej w okresie od 22 października 2019 r. do 15 listopada 2019 r. przez inspektorów reprezentujących Lubuskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Gorzowie Wlkp., zwanego dalej „Lubuskim WIH”, w sklepie ... w Gorzowie Wlkp. ..., należącym do przedsiębiorcy ... dokonano m. in. oceny jakości handlowej jednej partii Masła Pilos 82% tłuszczu a' 200 g (zwanego dalej również „masłem”), z datą minimalnej trwałości 25.11.2019 r., wyprodukowanego w Niemczech dla ... przez firmę ... o wartości ... zł. Z ww. partii masła w obecności osoby upoważnionej do reprezentowania przedsiębiorcy pobrano próbkę w ilości 5 szt. do badań laboratoryjnych za protokołem pobrania próbki nr 116 z dnia 22.10.2019 r.

Jednocześnie, z tej samej partii i w tych samych ilościach pobrano, zabezpieczono i pozostawiono do przechowywania w kontrolowanej placówce próbkę kontrolną produktu (protokół pobrania próbki kontrolnej nr 117 z 22.10.2019 r.).

Powyższe udokumentowano w protokole kontroli z dnia 22 października 2019 r. (nr akt kontroli: ŻG.8361.83.2019.AD, w tym w załącznikach do tego protokołu, stanowiących zestawienie ocenianego produktu oraz dokumentację fotograficzną.

Jak wykazały badania laboratoryjne przeprowadzone w Laboratorium Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z siedzibą w Olsztynie, w badanej próbce masła stwierdzono wyższą zawartość wody (% zawartość wody zbadano metodą wagową zgodnie z PN-A86207:1980 p. 2.3.2; wynik badania (zakres): 16,5-16,6%; przy niepewności wyniku 0,2). Natomiast w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. *ustanawiającego wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylającego rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007* (Dz. Urz. UE L.347/671 z dnia 20.12.2013), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1308/2013” ustawodawca wskazał, iż zawartość wody w produkcji winna wynosić nie więcej niż 16%.

Ponadto, ww. produkt został zakwestionowany również ze względu na niewłaściwe oznakowania, tzn. różnice w zawartości tłuszczu jakie uwidoczniło się na opakowaniu jednostkowym, a mianowicie: na froncie opakowania zamieszczono informację: „tłuszcz 82%”, natomiast z boku opakowania w opisie produktu podano: „zawartość tłuszczu 82,5%”; ponadto, w tabeli wartości odżywczej podano: „tłuszcz 82,5 g”.

Pismem z 8 listopada 2019 r. Lubuski WIH przestał kontrolowanemu przedsiębiorcy sprawozdanie z badań wraz z informacją o możliwości przebadania próbki kontrolnej. Z uwagi na brak odpowiedzi ze strony przedsiębiorcy na zapytanie o przebadanie próbki kontrolnej masła, przedmiotową próbkę kontrolną za pokwitowaniem z 13 listopada 2019 r. odebrano z kontrolowanej placówki celem przekazania do badań w Laboratorium UOKiK z siedzibą w Poznaniu. Badanie próbki kontrolnej przeprowadzono z urzędu. W dniu 20 listopada 2019 r. otrzymano Sprawozdanie nr 310/2019 z dnia 19 listopada 2019 r. stwierdzające w badanej próbce kontrolnej masła wyższą zawartość wody w porównaniu do wymagań określonych w Rozporządzeniu nr 1308/2013 (zawartość wody wyrażoną w procentach badano zgodnie z PN-EN ISO 3727-1:2004; wynik badania (zakres): 16,23-16,41%; przy niepewności wyniku 0,16).

W wyniku powyższego Lubuski WIH zakwestionował 1 partię produktu o nazwie Masło Pilos, 82% tłuszczu 200 g, w ilości 40 sztuk oferowanego do sprzedaży konsumentowi finalnemu o łącznej wartości ... zł ze względu na:

- a) wyższą zawartość wody w porównaniu z wymaganiami określonymi w rozporządzeniu nr 1308/2013;
- b) niewłaściwe oznakowanie, tzn. różnice w zawartości tłuszczu jakie uwidoczniło się na opakowaniu jednostkowym - na froncie opakowania podano „tłuszcz 82%” z boku opakowania w opisie produktu podano: „zawartość tłuszczu 82,5%”, w informacji o wartości odżywczej podano: „tłuszcz 82,5 g”.

Zdaniem Lubuskiego WIH, powyższe uchybienia stanowiły naruszenie wymagań art. 7 ust. 1 lit. a Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 i (WE) nr 1925/2006 oraz uchylenia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektyw Komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004 (Dz. Urz. UE nr 304 s.18 z 22.11.2011 ze zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1169/2011”, w myśl którego: „informacje na temat żywności nie mogą wprowadzać w błąd,

w szczególności: co do właściwości, składu, ilości, trwałości, kraju lub miejsca pochodzenia, metod wytwarzania lub produkcji”.

W toku kontroli stwierdzono, że ustalony stan faktyczny nie odpowiada wymaganiom określonym w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2019 r., poz. 2178), zwanej dalej „ustawą o jakości handlowej”.

W piśmie z 2 stycznia 2020 r. kontrolowany podmiot, w ramach odpowiedzi na wystąpienie pokontrolne z 5 grudnia 2019 r., przedstawił swoje stanowisko dotyczące ww. nieprawidłowości, informując tym samym, iż etykieta produktu została poprawiona.

Mając na względzie ustalenia kontrolne, pismem z 16 stycznia 2020 r. Lubuski WIIH zawiadomił stronę o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 40a ust.1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej z tytułu wprowadzenia do obrotu środka spożywczego - masła o niewłaściwej jakości handlowej. Zawiadomienie doręczono stronie 20 stycznia 2020 r. W piśmie tym Lubuski WIIH wystąpił z wnioskiem o sporządzenie i przekazanie informacji o wielkości obrotów i przychodu osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary pieniężnej. Jednocześnie, stronę pouczone o przysługującym jej prawie do brania czynnego udziału w każdym stadium postępowania, możliwości wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów jak również zgłoszonych żądań, a także przeglądania akt sprawy oraz sporządzania z nich notatek i odpisów.

Strona nie skorzystała z przysługujących jej uprawnień. Przedsiębiorca nie dostarczył również informacji na temat wielkości obrotu osiągniętego w 2019 roku.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, Lubuski WIIH w drodze decyzji z dnia 14 lutego 2020 r. (nr akt kontroli: WŻ.8361.83.2019.AD) wymierzył ww. przedsiębiorcy, na podstawie art. 40a ust.1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej karę pieniężną w wysokości 800 zł (słownie: osiemset złotych) z tytułu wprowadzenia do obrotu jednej partii Masła Pilos 82% tłuszczu, 200 g, w ilości 40 sztuk, która nie odpowiadała wymaganiom określonym w art. 4 ust. 1 ustawy o jakości handlowej w związku z art. 7 ust. 1 lit a rozporządzenia nr 1169/2011 oraz art. 16 Rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. *ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. bezpieczeństwa żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności* (Dz. Urz. L 31 z 01.02.2002 str. 1 ze zm.) - zwanego dalej „rozporządzeniem nr 178/2002” z uwagi na nieprawidłowości w zakresie oznakowania oraz wyższą zawartość wody.

Pismem z 2 marca 2020 r. strona, za pośrednictwem Lubuskiego WIIH, złożyła do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej również „Prezesem UOKiK”, odwołanie od ww. decyzji, wnosząc o uchylenie wydanej decyzji w całości oraz umorzenie postępowania. Jednocześnie w odwołaniu tym strona podniosła m.in., iż etykieta przedmiotowego produktu została skorygowana, a powstałe uchybienia są wynikiem błędu ze strony pracownika. Do odwołania strona dołączyła sprawozdanie z ostatnich badań własnych zleconych przez ... w ramach monitoringu jakości ww. produktu stwierdzając, iż wyniki tych badań są prawidłowe. Tym samym, strona wniosła o zwrot należności w kwocie 800 zł, którą omyłkowo uiściła na konto Organu.

Prezes UOKiK pismem z 11 maja 2020 r. zawiadomił ww. przedsiębiorcę o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie odwołania oraz poinformował, że przed

wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie, stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na mocy art. 10 Kpa, prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Strona nie skorzystała jednak z przysługujących jej uprawnień.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia nr 178/2002 podmioty działające na rynku spożywczym i pasz zapewniają, na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji w przedsiębiorstwach będących pod ich kontrolą, zgodność tej żywności lub pasz z wymogami prawa żywnościowego właściwymi dla ich działalności i kontrolowanie przestrzegania tych wymogów. Artykuł 8 ust. 1 rozporządzenia nr 178/2002 stanowi, że prawo żywnościowe ma na celu ochronę interesów konsumentów i powinno stanowić podstawę dokonywania przez konsumentów świadomego wyboru związanego ze spożywaną przez nich żywnością, jak również ma na celu zapobieganie oszukańczym lub podstępным praktykom, fałszowaniu żywności oraz wszelkim innym praktykom mogącym wprowadzać konsumenta w błąd.

W art. 6 rozporządzenia nr 1169/2011 ustawodawca wskazał, iż każdemu środkowi spożywczemu przeznaczonemu do dostarczenia konsumentowi finalnemu lub do zakładów żywienia zbiorowego muszą towarzyszyć informacje na temat żywności. Zgodnie z art. 7 ust. 1 lit a rozporządzenia nr 1169/2011, informacje na temat żywności nie mogą wprowadzać konsumenta w błąd, co do właściwości środka spożywczego, w szczególności co do jego charakteru, tożsamości, właściwości, składu, ilości, trwałości, kraju lub miejsca pochodzenia, metod wytwarzania lub produkcji. Z kolei, w myśl art. 16 rozporządzenia nr 178/2002 (bez uszczerbku dla bardziej szczegółowych przepisów prawa żywnościowego) etykietowanie, reklama i prezentacja żywności lub pasz, z uwzględnieniem ich kształtu, wyglądu lub opakowania, używanych opakowań, sposobu ułożenia i miejsca wystawienia oraz informacji udostępnionych na ich temat w jakikolwiek sposób, nie może wprowadzać konsumenta w błąd.

Stosownie do art. 3 pkt 5 ustawy o jakości handlowej - „*jakość handlowa*” oznacza cechy artykułu rolno-spożywczego dotyczące jego właściwości organoleptycznych, fizykochemicznych i mikrobiologicznych w zakresie technologii produkcji, wielkości lub masy oraz wymagania wynikające ze sposobu produkcji, opakowania, prezentacji i oznakowania, nieobjęte wymaganiami sanitarnymi, weterynaryjnymi lub fitosanitarnymi.

Zgodnie z art. 4 ust 1 ww. ustawy wprowadzone do obrotu artykuły rolno-spożywcze powinny spełniać wymagania w zakresie jakości handlowej, jeżeli w przepisach o jakości handlowej zostały określone takie wymagania, oraz dodatkowe wymagania dotyczące tych artykułów, jeżeli ich spełnienie zostało zadeklarowane przez producenta.

Zgodnie z wymaganiami załącznika VII do rozporządzenia nr 1308/2013 (dodatek II) masło to „*produkt zawierający nie mniej niż 80 % i mniej niż 90 % tłuszczu mlecznego, nie więcej niż 16 % wody i nie więcej niż 2 % suchej masy beztłuszczowej mleka*”. Należy mieć na względzie, iż ww. rozporządzenie nie przewiduje podawania wartości liczbowych z dokładnością do jednego czy dwóch miejsc po przecinku, lecz określono je w liczbach całkowitych. Zdaniem Prezesa UOKiK, uzyskane w laboratoriach UOKiK w Olsztynie i Poznaniu wyniki badań laboratoryjnych należało zaokrąglić i następnie ocenić, czy masło miało

rzeczywiście zawyżoną zawartość wody. O ile w próbce podstawowej wynik po zaokrągleniu do liczb całkowitych uzyskanych wartości procentowych (16,5; 16,5; 16,6; 16,5; 16,6) wskazuje na wyższą zawartość wody, tak w przypadku próbki kontrolnej (16,33; 16,23; 16,31; 16,41; 16,28) na zgodną z wymaganiami zawartość wody.

W związku z tym, że Lubuski WIH z urzędu wykonał badania próbki kontrolnej, do oceny zgodności masła z wymaganiami, zasadnym było przyjęcie wyników badań tej próbki. Dlatego też Prezes UOKiK oceniając wyniki badań pod kątem zawartości wody w maśle mimo, iż pozostają one w próbce kontrolnej na granicy dopuszczalności uznał, że wyniki te nie stanowią dostatecznej podstawy do uznania masła za produkt o niewłaściwej jakości handlowej pod kątem zawartości wody.

Ponadto, w przedmiotowej sprawie sposób oznakowania produktu uwidocznił na opakowaniu jednostkowym wprowadzał konsumentów w błąd, w odniesieniu do składu produktu.

Art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej stanowi że każdy, kto wprowadza do obrotu artykuły rolno-spożywcze nieodpowiadające jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej lub deklarowanej przez producenta w oznakowaniu tych artykułów, podlega karze pieniężnej w wysokości do pięciokrotnej wartości korzyści majątkowej uzyskanej lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie tych artykułów rolno-spożywczych do obrotu, nie niższej jednak niż 500 zł. Kary pieniężne zgodnie z art. 40a ust. 4 ustawy o jakości handlowej wymierza, w drodze decyzji, właściwy ze względu na miejsce przeprowadzania kontroli wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej.

Ustalając wysokość kary pieniężnej Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnia, na mocy art. 40a ust. 5 ustawy o jakości handlowej, stopień szkodliwości czynu, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu funkcjonującego na rynku artykułów rolno-spożywczych i wielkość jego obrotów oraz przychodu, a także wartość kontrolowanych artykułów rolno-spożywczych, uwzględniając dodatkowo przesłanki zawarte w przepisie art. 17 ust. 2 rozporządzenia nr 178/2002, zgodnie z którym ustanowione środki i kary powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

W przypadku stwierdzenia niskiego stopnia szkodliwości czynu, niewielkiego zakresu naruszenia lub braku stwierdzenia istotnych uchybień w dotychczasowej działalności można odstąpić od wymierzenia kary (art. 40a ust 5 c ustawy o jakości handlowej). Z powyższego wynika zatem, iż odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej może nastąpić jedynie w przypadku stwierdzenia: niskiego stopnia szkodliwości czynu, niewielkiego zakresu naruszenia lub braku stwierdzenia istotnych uchybień w dotychczasowej działalności strony. Taka decyzja zależy od uznania organu Inspekcji Handlowej.

W niniejszej sprawie organ pierwszej instancji zasadnie stwierdził, że oferowana do sprzedaży jedna partia masła nie odpowiada wymaganiam jakości handlowej określonym w art. 4 ust. 1 ustawy o jakości handlowej w związku z art. 7 ust. 1 lit a rozporządzenia nr 1169/2011 oraz art. 16 rozporządzenia nr 178/2002 - z uwagi na nieprawidłowości w zakresie oznakowania (na froncie opakowania podano informację: „tłuszcz 82%”, natomiast z boku opakowania w opisie produktu podano „zawartość tłuszczu 82,5%”, jak również w informacji o wartości odżywczej podano „tłuszcz 82,5 g”).

Biorąc powyższe pod uwagę, zdaniem Prezesa UOKiK, Lubuski WIIH zasadnie uznał, iż strona dopuściła się naruszenia wymagań prawa żywnościowego w stopniu uzasadniającym wymierzenie jej kary na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej.

Odwołując się od decyzji, strona podniosła, że wprowadzenie do obrotu nieprawidłowo oznakowanego towaru wynikało z niedopatrzenia i błędu pracowników. Strona wniosła o uchylenie wydanej przez Lubuski WIIH decyzji oraz umorzenie postępowania. Na poparcie swojej argumentacji przedsiębiorca dołączył sprawozdanie z badań zleconych przez niego, a wykonanych przez firmę ... w ramach tzw. „stałego monitoringu jakości przedmiotowego produktu”, zgodnie z którym wyniki badań dla wszystkich parametrów były prawidłowe oraz poprawioną etykietę produktu.

Zdaniem Prezesa UOKiK, organ pierwszej instancji słusznie uznał, że przedstawione wyniki badań przesłane przez stronę wraz z odwołaniem nie mogą stanowić podstawy do kwestionowania wyników badań przeprowadzonych przez Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów Laboratorium Kontrolno-Analityczne z siedzibą w Olsztynie oraz Poznaniu. Kwestie związane z badaniem próbek w ramach sprawowanego nadzoru nad jakością handlową artykułów rolno-spożywczych przez Inspekcję Handlową zostały uregulowane w ustawie z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1668 z późn. zm.), oraz ustawie o jakości handlowej. Zgodnie z art. 16 ust. 1 pkt 10 oraz art. 27 ustawy o Inspekcji Handlowej próbki do badań oceny jakości produktu pobiera się w toku kontroli, a badania próbek przeprowadza się w laboratoriach Inspekcji Handlowej (art. 29). Przepis zawarty w art. 32 ust. 1 pkt 2 ustawy o jakości handlowej również stanowi, że badania związane z kontrolą jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych są przeprowadzane w laboratoriach Inspekcji Handlowej. Jedynie w uzasadnionych przypadkach badania można wykonać w innym laboratorium (art. 29 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej).

Jak wynika z treści skarżonej decyzji, przy ustalaniu wysokości kary Lubuski WIIH kierował się wytycznymi wynikającymi z art. 40a ust. 1 pkt 3 oraz ust. 5 ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, uwzględniając stopień szkodliwości czynu, zakres naruszenia, dotychczasową działalność strony i wielkość jej obrotów oraz przychodu w roku poprzedzającym rok nałożenia kary, a także wartość produktu (masła) poddanego kontroli.

Po ponownym przeanalizowaniu powyższych przesłanek Prezes UOKiK zważył i stwierdził:

- **stopień szkodliwości czynu** - ujawnione nieprawidłowości polegające na wprowadzającym w błąd konsumenta w oznakowaniu produktu odnośnie zawartości tłuszczu naruszały interesy konsumentów, którzy oczekują podawania rzetelnej informacji na opakowaniu środka spożywczego. Zdaniem Prezesa UOKiK, wskazana w niniejszej sprawie nieprawidłowość w oznakowaniu mogła podważać zaufanie konsumenta do produktu wobec podawania różnych, co prawda nieznacznie, ale jednak różniących się zawartości tłuszczu w tym samym wyrobie. Na przedsiębiorcy spoczywa odpowiedzialność za przekazywanie konsumentom pełnej rzetelnej oraz prawdziwej informacji o produkcie, zgodnej z obowiązującymi przepisami prawa. Należy mieć przy tym na uwadze, iż nadrzędnym celem prawa żywnościowego jest zapewnienie wysokiego poziomu ochrony zdrowia ludzkiego i interesów konsumentów związanych z żywnością;
- **zakres naruszenia** - strona naruszyła przepisy w zakresie oznakowania zawarte w art. 7 ust. 1 lit. a rozporządzenia nr 1169/2011, poprzez wprowadzające w błąd oraz dezinformujące konsumenta treści zamieszczone w oznakowaniu masła,

- odnoszące się do składu produktu - zawartości tłuszczu (rozbieżności w zakresie podawania procentowej zawartości tłuszczu w tabeli wartości odżywczej, na froncie oraz z boku opakowania);
- **dotychczasowa działalność strony** - Prezes UOKiK wziął pod uwagę fakt, że strona w ciągu 24 miesięcy poprzedzających wydanie decyzji była karana na podstawie przepisów o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych; co więcej, zwrócono uwagę, iż jest to szóste naruszenie ww. przepisów jakiego dopuścił się przedsiębiorca:
 - a) *sprawa nr ŻG.8361.20.2018* - w dniu 24 kwietnia 2018 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 500 zł, z tytułu wprowadzenia do obrotu sześciu partii środków spożywczych, oferowanych do sprzedaży bez opakowania lub pakowanych w pomieszczeniu sprzedaży na życzenie konsumenta finalnego lub pakowanych do bezzwłocznej sprzedaży, o łącznej wartości ... zł, ze względu na niepodanie wykazu składników w miejscu sprzedaży na wywieszce dotyczącej danych środków spożywczych lub w inny sposób, w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentowi finalnemu.
 - b) *sprawa nr ŻG.8361.16.2018.FM* - w dniu 27 września 2018 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 640 zł z tytułu wprowadzenia do obrotu 3 partii warzyw o łącznej wartości ... zł., z uwagi na nieprawidłowe oznakowanie kwestionowanych produktów w zakresie kraju pochodzenia.
 - c) *sprawa nr ŻG.8361.4.2019.FM* - w dniu 27 maja 2019 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 500 zł, z tytułu wprowadzenia do obrotu handlowego produktu „filet z piersi kurczaka w plastrach” a' 100 g. Badanie laboratoryjne wykazało wyższą zawartość soli (2,62g). Po uwzględnieniu limitu tolerancji dopuszczalna zawartość soli w badanym produkcie nie powinna być wyższa niż 2,2g na 100g produktu.
 - d) *sprawa nr ŻG.8361.30.2019.FM* - w dniu 30 sierpnia 2019 r., odstąpiono od wymierzenia przedsiębiorcy kary pieniężnej z tytułu wprowadzenia do obrotu 3 partii artykułów rolno - spożywczych, zakwestionowanych z uwagi na nieprawidłowości w zakresie oznakowania środków spożywczych, w tym: oliwa z wytłoczn oliwek a' 1l, tłuszcz roślinny do smarowania 20%, Masmix extra śmietankowy, Miks tłuszczowy do smarowania 55%.
 - e) *sprawa nr ŻG.8361.78.2019.HP* - w dniu 23 grudnia 2019r., nałożono karę pieniężną w wysokości 500 zł z tytułu wprowadzenia do obrotu jednej partii opakowanych środków spożywczych, oferowanych do sprzedaży, o łącznej wartości ... zł, tj. Prosciutto di Parma ChNP - Szynka wieprzowa surowa dojrzewająca, w plastrach. Chroniona Nazwa Pochodzenia 90 g, nieodpowiadających jakości handlowej określonej w art. 4 ust. 1 ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, ze względu na niezgodną z deklaracją producenta zawartość tłuszczu.
 - **wielkość obrotu i przychodu strony** - strona nie przekazała informacji o wielkości obrotów brutto w roku 2019. W związku z tym miarkując wysokość kary organ wziął pod uwagę fakt, iż przedsiębiorca należy do kategorii pozostałych przedsiębiorców oraz dane znane z urzędu (m.in. obroty przedstawione do sprawy ŻG.8361.4.2019.FM),
 - **wartość kontrolowanej partii masła** - w odniesieniu do oferty handlowej w kontrolowanej placówce wartość produktu niewłaściwej jakości handlowej

wynosiła łącznie ... zł (40 szt. masła). Prezes UOKiK zauważa jednak, że wartość wprowadzonej do obrotu partii masła, której część była przedmiotem kontroli Lubuskiego WIiH, jak wynika ze znajdującej się w aktach sprawy faktury, była znacznie wyższa i wynosiła ... Euro. Prezes wskazuje, że stwierdzona nieprawidłowość polegająca na nieprawidłowym oznakowaniu zawartością tłuszczu niewątpliwie odnosiła się do całej partii wprowadzonej do obrotu przez stronę a nie tylko do części zastanej w kontrolowanej placówce.

Powyższa ocena przestępstw określonych w art. 40a ust.5 ustawy o jakości handlowej, wskazuje, że kara powinna zostać ustalona w górnej granicy jej wysokości określonej ustawą o jakości handlowej. W przedmiotowej sprawie stronie wymierzona została kara pieniężna w górnej wysokości wskazanej w art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej, w szczególności z tego powodu, że było to szóste w ciągu 24 miesięcy poprzedzających wydanie skarżonej decyzji naruszenie przepisów o jakości handlowej, a strona należy do dużych podmiotów działających na rynku spożywczym. W przedmiotowej sprawie najniższy możliwy wymiar kary pieniężnej wynosi 500 zł, natomiast najwyższy - ... zł, wyrażony jako pięciokrotność wartości korzyści majątkowej uzyskanej lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie do obrotu nieprawidłowo oznakowanej jednej partii masła (40 szt.) o łącznej wartości ... zł (tj. $5 \times \dots$ zł).

Biorąc pod uwagę powyższe, w ocenie Prezesa UOKiK, brak jest podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej wynikających z art. 40a ust. 5 c ustawy o jakości handlowej, z uwagi na brak zaistnienia jakiegokolwiek z trzech przestępstw określonych w tym przepisie, tzn. niskiego stopnia szkodliwości czynu, niewielkiego zakresu naruszenia lub braku stwierdzenia istotnych uchybień w dotychczasowej działalności strony.

Zdaniem Prezesa UOKiK, wymierzona kara w wysokości 800 zł jest więc właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w sprzedaży były dostępne wyłącznie środki spożywcze - masło, odpowiadające jakości handlowej, a przy tym spełni swoją funkcję prewencyjną i represyjną, skłaniając stronę do przestrzegania przepisów o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, stosownie do wymagań przewidzianych w art. 17 ust. 2 rozporządzenia 178/2002, w świetle których, kary za naruszenie prawa żywnościowego powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające.

Odwołując się od wydanej przez organ pierwszej instancji decyzji, przedsiębiorca wniósł o umorzenie postępowania oraz uchylenie decyzji. W swojej argumentacji podniósł, że *„wyniki dotyczące nieznacznie zawyżonej zawartości wody mogły odnosić się jedynie do niewielkiej części partii, wyprodukowanej w czasie procesu wymiany zbiornika zawierającego śmietankę”*; wyjaśnił również, że powstałe uchybienie miało charakter jednostkowy i było wynikiem błędu pracownika. Na poparcie argumentacji załączono wyniki badań masła (z tej samej partii oraz z tym samym terminem przydatności do spożycia) wykonanych na zlecenie strony przez firmę ..., wskazując przy tym, że wyniki są prawidłowe. W odwołaniu ww. podmiot poinformował także, że etykieta produktu została skorygowana (stanowi załącznik do pisma strony przekazanej pismem z dnia 2 stycznia 2020 r.).

W ocenie Prezesa, powyższe argumenty nie zasługują na uwzględnienie. W pierwszej kolejności należy zauważyć, że zaskarżoną decyzję wymierzono na podstawie art. 40 a ust 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej, w związku z ustaleniami kontroli opisanymi w protokole kontroli z 22.10.2019 r., w tym w załącznikach do tego protokołu i dokumentacji fotograficznej. Z zebranych dowodów wynika również, iż nieprawidłowości w oznakowaniu

produktu naruszały, poprzez zamieszczanie wprowadzających w błąd informacji, obowiązujące regulacje prawne.

Przeprowadzone badania próbek masła przez laboratoria w Olsztynie oraz Poznaniu nie dały jednoznacznej odpowiedzi w kwestii uznania masła za produkt o niewłaściwej jakości handlowej. Do oceny w tym zakresie, zdaniem organu odwoławczego należało przyjąć wynik badania próbki kontrolnej po zaokrągleniu go do wartości całkowitej, jak przyjęto w załączniku VII (dodatek II) do rozporządzenia nr 1308/2013 w wymaganiach dla masła.

Jak potwierdza judykatura, przepis art. 40a ust 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej jest wyrazem odpowiedzialności administracyjnej, która ma charakter obiektywny, a więc ma zastosowanie już sam fakt zachowania naruszającego taki przepis. Dla ustanowienia tej odpowiedzialności ma zatem znaczenie nie tyle to, w jaki sposób doszło do naruszenia prawa, lecz to czy zostały wprowadzone do obrotu artykuły rolno-spożywcze o niewłaściwej jakości handlowej (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 16 września 2016 r. sygn. Akt VI SA/Wa 741/16 i wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 6 lutego 2014 r. sygn. akt II GSK 1654/12). Strona jako profesjonalista na rynku miała obowiązek znać i stosować obowiązujące przepisy prawa związane z wykonywaną przez siebie działalnością, w tym przepisy o jakości handlowej środków spożywczych.

Podsumowując, z uwagi na nieprzestrzeganie przepisów regulujących jakość handlową masła skutkujące istotnym naruszeniem interesów konsumentów, Prezes UOKiK nie znalazł argumentów przemawiających za zmianą decyzji organu pierwszej instancji na korzyść strony. Utrzymując w mocy zaskarżoną decyzję Lubuskiego WIIH, Prezes UOKiK miał na uwadze całokształt okoliczności sprawy, zarówno łagodzących, jak i obciążających, w szczególności stopień szkodliwości czyn, zakres naruszenia oraz fakt, iż strona dopuściła się szóstego naruszenia przepisów w ciągu ostatnich 24 miesięcy. Podsumowując przeprowadzone rozważania, Prezes UOKiK stwierdził, że złożone przez stronę odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie, a zaskarżoną decyzję należy utrzymać w mocy.

Stosownie do art. 40a ust. 6 i 7 ustawy o jakości handlowej, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy uiścić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Gorzowie Wlkp. w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja ta stanie się ostateczna, tj. od dnia otrzymania niniejszej decyzji.

Prezes UOKiK, stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Wobec powyższego, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes UOKiK jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa. Od 1 lipca 2020 r. wchodzi w życie przepisy ustawy z dnia 23 stycznia 2020 r. o zmianie ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2020 r. poz. 285), zgodnie z którymi z dniem wejścia w życie tych przepisów skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie należy wnieść za pośrednictwem Głównego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, który stanie się organem drugiej instancji w niniejszej sprawie.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o zwolnienie od kosztów albo przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądownoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 900).

Podstawa prawna pouczenia

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1302 z późn. zm.); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193 z późn. zm.).

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/